

artede Bidrag og denne ubestemmelige, ubeskrivelige Karakter, som denne Kasse saaledes har, igjennem en fremtidig Lovgivning reformeres, navnlig ogsaa i den Retning, som er udtalt af den sidste ærede Taler, at Kirken faar hvad Kirkens er, og Kommunen hvad Kommunens er.

Lh. Nielsen: Der er jo fremkommet en betydelig Række af Betragtninger, som det forekommer mig, uægtelig ligge lidt fjernt fra Forslaget, og jeg skal derfor ikke følge dem. Der er blandt Andet fremfat Betragtninger om Kirkens Forhold til Staten, ja endog om Kirkens Adskillelse fra Staten, om det Borgerliges Sammenblanden med det Kirkelige og Religiøse o. s. v.; denne Sammenblanden skalde mere eller mindre ligge i den frie Fattigkasse. Jeg er saa heldig i det Stykke at staa paa det givne Standpunkt og er altsaa virkelig i den Henseende konservativ, for de ærede Herrer ville jo indse, at vi Forslagsstillere rokke ikke i mindste Maade ved den bestaaende Ordning, saaledes ikke ved Kommunalloven af 6te Juli 1867, hvis § 26 har den Bestemmelse, at der af Kommunens Kasse med Amtsraadets Samtykke kan gives Bidrag til „de Fattiges Kasse“. Det er jo ikke Forslagsstillerne, der have indført eller foranlediget den Sammenblanding, som er kommet til Stede i de omtalte Kasser. Det er Noget, der er fket efter meget omhyggelig Overveelse i sin Tid. I den Tid var jo ogsaa Spørgsmaalet om det Kirkeliges Forhold til det Borgerlige fremme, og man enedes da om det, som er den nu bestaaende Ordning, og som det første ærede Medlem for 11te Kredts (Stthv) indrømmer i de Egne, hvor han tidligere har færdebes, har gjort overordentlig megen Nytte. Han har imidlertid hørt, siger han, at det ikke er saa godt alle Vegne. Jeg vil dog dertil sige, at hvor megen Vægt, jeg end lægger paa det, jeg hører, lægger jeg dog mest Vægt paa, hvad jeg ser med mine egne Øine og selv erfarer. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde blive ved sin første Opfattelse, som han har faaet i de Egne, hvor han har færdebes som Præst. Det vilde i hvert Fald have gjort hans Stilling til denne Lov til en lidt anden. Han sagde blandt Andet, at han havde hørt, at „de Fattiges Kasser“ misbruges i Partiformaals Tjeneste. Er dette nu Tilfældet, vilde de hverken blive det mer eller mindre, selv om dette Lovforslag fremmes. Jeg har ikke den Opfattelse, at Kvinder ere mere partiske end Mænd, snarere det Modsatte; det ligger ogsaa nær at antage det, da Kvinder endnu ikke

have faaet Valgret. Det ærede Medlem mente, at det var Valgretten, der særlig havde gjort Folk partiske, og det er for saa vidt sandt, som den har bevirket, at Partierne ere komne frem. Altsaa, jeg tror ikke, at Lovforslaget vilde bevirke, at Kassen blev mere eller mindre misbrugt i Partiformaals Tjeneste end hidtil. Jeg vil endogsaa tro, at Misbrug ved Kvinders Deltagelse endogsaa skalde blive færre, dersom man overhovedet er inde paa den Vej at misbruge „de Fattiges Kasse“ i Partiformaals Tjeneste. Jeg vil haabe, at dette kun er en Undtagelse. Vi maa imidlertid ikke for Undtagelsernes Skyld gaa hen og ødelægge det Gode, der kan være ved en Institution, fordi der er Tilfælde, hvor denne Institution bliver mindre godt benyttet. For Misbrugs Skyld skal man ikke affaase selve Brugen, det vil dog sikkert erkjendes for rigtigt. Hvis der er Misbrug, lad os saa hver i sin Kredts søge at udrydde dem, men lad os ikke svække denne Institution, der jo dog efter ikke faas Erfaring udretter meget Godt. Er der nu saa Meget at overveie, som den ærede Kultusminister og andre Medlemmer have ment, saa lad os gjøre det ved at lade Forslaget gaa videre, saa der bliver Tid dertil. Jeg skal ikke være uvillig til at yde mit Bidrag til Overveelsen og Arbejdet paa de praktiske Spørgsmaal. Jeg er enig med de Herrer, at her er der et Forslag, et Emne, der bør ligge udenfor Partiformaalene, det bør Beljørenheden. Altsaa, Betragtninger om Kvinders Valgret forekommer mig at ligge ganske udenfor, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om Midlernes Tilveiebringelse ligger udenfor, og det være vi Forslagsstillere ikke ved i mindste Maade. Et Bevis derpaa er det jo netop, at vi have indbragt Forslaget og indbragt det i den Form. Ellers kunde vi have ventet, til Forslagene i det andet Thing bleve oversendte hertil. Ærede Herrer vide jo, at der foreligger et Forslag i det andet Thing om Understøttelseskasser, der vil give netop de frie Fattigkasser en helt anden Ordning, som jeg selvfølgelig ikke i dette Dieblik skal udtale mig for eller imod, da det ikke ligger for; men der er, som sagt, foreslaaet en helt anden Ordning, dels for Midlernes Tilveiebringelse og dels for deres Anvendelse. Jeg maa altsaa være af den Mening, at havde man overhovedet villet gribe ind og gjøre „de Fattiges Kasser“ til en anden Institution, havde man ikke valgt den Vej, der her er valgt. Her er kun valgt den simple Vej, at drage Kvinderne med, ikke ved at give dem Valgret — thi